

Juridisch bekeken – Het geweer, de lunch en de nazit.

Uit-
gave
ok-
tober
20-
25-
|
Ma-
urice
Stas-
sen
–
Ju-
risten-
bestu-
urs-
lid
N0
JG

De herfst komt eraan. Ieder jagershart gaat dan weer sneller kloppen. Gure jachten over uitgestrekte mistige velden en akkers, blaffende honden, opvliegende fazanten, vluchtende hazen. En dan tussen de driften door een kop warme soep in de herberg, om er in de middag weer goed tegen te kunnen. En dan weer voorwaarts, door de zompige klei, over hekjes en sloten, door het struikgewas. Om dan te eindigen in diezelfde herberg voor een goede maaltijd.

Een mooi romantisch beeld, dat ik eigenlijk niet wil verstoren, maar toch: waar laten we het geweer tijdens de lunch en de nazit? Er doen allerlei verhalen de ronde en de verzoeken om duidelijkheid aan de juridische commissie van onze mooie vereniging zijn talrijk

En die duidelijkheid is niet makkelijk te geven. We merken dat er vaker gecontroleerd wordt in de herbergen en we merken ook dat er enigszins verschillend wordt omgegaan met dit vraagstuk.

Wettelijk gezien kent artikel 43 van de Regeling Wapens en Munitie (RWM) de opslageisen: wapens en munitie apart van elkaar, ook de essentiële onderdelen van de wapens zoals een grendel en zelfs magazijnen en een afsluitbare wapenkluis die, indien lichter dan 200 kilo, verankerd is in de muur of vloer.

In artikel 44 zien we de vervoerseisen: de vrijstelling om wapens en munitie te vervoeren geldt enkel voor het vervoeren tussen de woning en de schietbaan, de erkende wapenhandelaar, het bureau van politie na toestemming van de politie, en het jachtveld. Daarbij moet de weg en de tijd worden gebruikt welke redelijkerwijs voor het vervoer geboden zijn, dus de meest logische dan wel kortste weg. De wapens en munitie moeten zodanig verpakt zijn dat deze niet voor onmiddellijk gebruik kunnen worden aangewend en degene die bevoegd is voor het wapen moet er continu de controle over houden.

Dit betekent dus dat het wapen na de jacht, dus ook na de ochtendjacht, zo snel mogelijk terug de kluis in moet.

Het Gerechtshof in Arnhem heeft daar in 2022 al een niet mis te verstane uitspraak over gedaan.

In die zaak ging een jager na de jacht met een andere jager mee naar zijn woning **buiten het jachtveld** om te gaan eten. Het hof oordeelde dat het jachtgeweer door de jager niet rechtstreeks zijn vervoerd vanuit het jachtveld naar zijn woning. Het bezoek aan de woning van de medejager was niet redelijkerwijs geboden en daarom was de jager strafbaar en is hij ook veroordeeld, met alle gevolgen voor zijn jachtakte van dien.

Enige tijd geleden deed zich een voorval voor waar een aantal jagers bij betrokken was. Zij gingen lunchen in een besloten herberg iets buiten het jachtveld. In die herberg kregen zij controle. Een deel van de geweren zat in een foedraal, een ander deel niet.

Alle jagers werd in eerste instantie de jachtakte ontnomen. Als verweer voerden zij aan dat het **boekje '101 vragen over jagen'**, dat is samengesteld in overleg met het ministerie en na consultatie van de politie, aangeeft dat je met een wapen in het foedraal een café mag betreden.

Naar aanleiding van dat verweer hebben de jagers die het geweer in het foedraal hadden zitten hun akte terug gekregen. Immers, het boekje had de instemming van het ministerie en de politie. En de korpschef vond dat er met het boekje een gerechtvaardigd vertrouwen was gewekt dat je inderdaad met een geweer in het foedraal een horecagelegenheid mocht bezoeken.

De jagers die het geweer niet in het foedraal hadden gedaan kregen hun akte niet terug. Dat de herberg voor overig publiek gesloten was maakte niet uit: de eigenaar, het personeel en de drijvers zouden ook bij de wapens kunnen en de deur waar de verbalisant door naar binnen kwam was niet afgesloten. Ook de rechter heeft de jagers zonder het foedraal in het ongelijk gesteld.

Hieruit zou je kunnen afleiden dat je met een geweer in het

foedraal een horecagelegenheid mag betreden. Je moet het foedraal dan goed in de gaten houden. Maar het blijft een risicovolle onderneming.

Uit de zojuist geschetste casus en uit de uitspraak van het hof in Arnhem kun je eigenlijk alleen maar opmaken dat enkel het vervoeren via de kortste weg is toegestaan, en derhalve geen uitstapjes buiten het jachtveld. Want zodra je buiten het jachtveld komt ben je aan het vervoeren, en dat mag alleen maar via de kortste weg naar huis.

Lunchen en eten **in het jachtveld** zou wat mij betreft wel moeten mogen, je bent dan nog in het jachtveld en dus niet bezig met het vervoeren van het wapen.

Kortom: de wet is strikt, de rechter is strikt, er zit enige ruimte op basis van **het boekje '101 vragen over jagen'** maar het is beter om geen enkel risico te lopen, hoe lastig dat soms ook zal zijn.

Ik wens u een mooi jachtseizoen met veel Waidmannsheil!